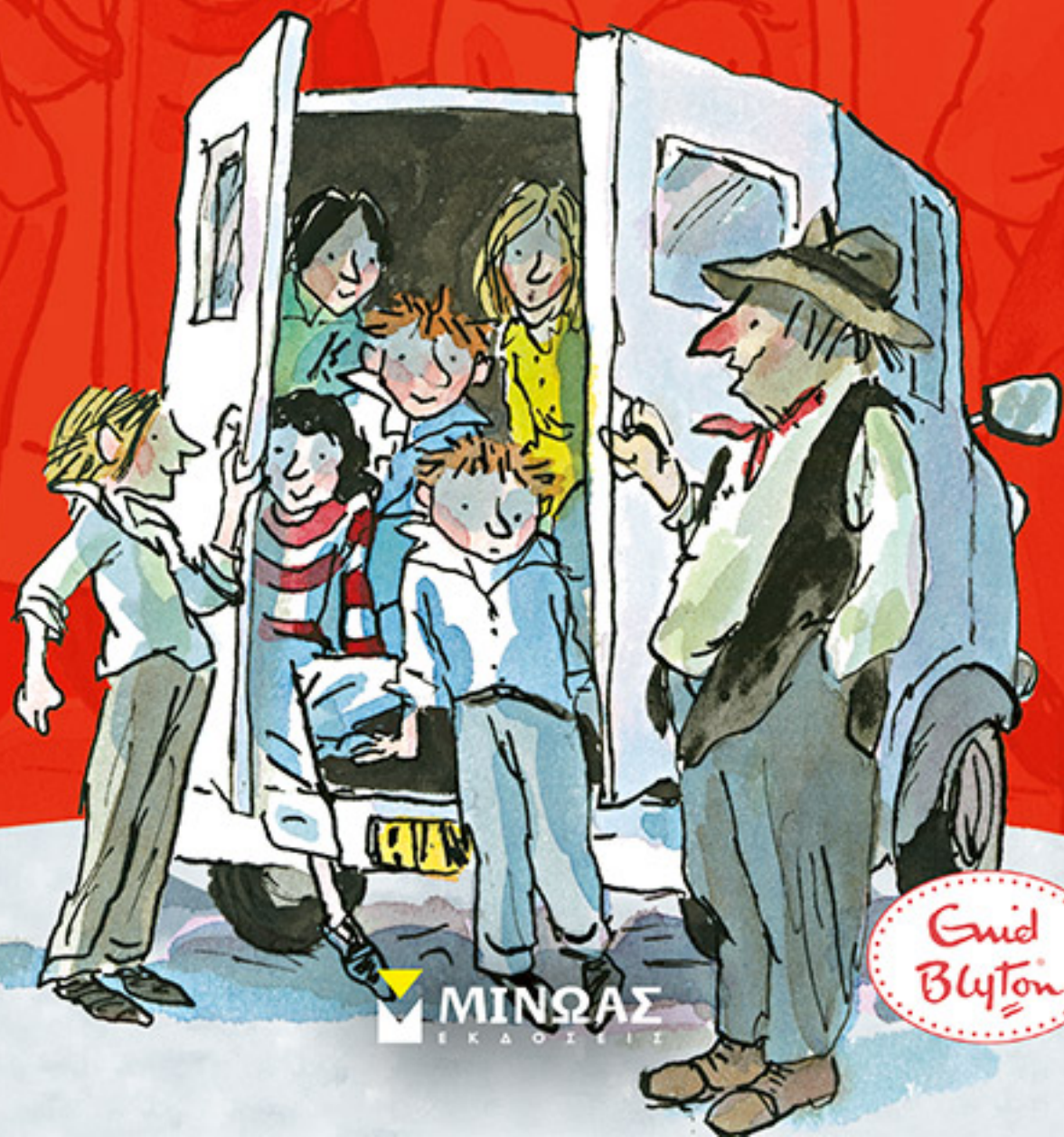

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ
ΟΙ
**ΜΥΣΤΙΚΟΙ
ΕΠΤΑ**

ΕΝΑΣ ΑΛΥΤΟΣ ΓΡΙΦΟΣ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Enid
Blyton

1

Πρόσκληση στο πανηγύρι

«Γεια χαρά!»

Η φωνή που ακούστηκε δυνατή πάνω από τον τοίχο ξάφνιασε τον Σκάμπερ, που άρχισε αμέσως τα γαβγίσματα. Ο Πίτερ και η Τζάνετ, που σκάλιζαν τα λουλούδια στο παρτέρι, σήκωσαν ξαφνιασμένοι το κεφάλι τους.

«Γεια σου, Τζακ!» είπε χαρούμενος ο Πίτερ. «Σταμάτα να γαβγίζεις, Σκάμπερ! Κάνεις σαν να μην τον έχεις ξαναδεί. Έλα μέσα, Τζακ. Τι νέα;»

«Φίνα νέα θα έλεγα» είπε ο Τζακ, περνώντας με το ποδήλατό του από την πόρτα του κήπου. «Η μητέρα μου κέρδισε ένα πεντοχίλιορο στο ξυστό και μου το έδωσε για να πάμε όλοι οι Μυστικοί Επτά στο πανηγύρι του Χίλι Ντάουν απόψε. Θα έρθετε με την Τζάνετ;»

«Πολύ ευγενικό εκ μέρους της μητέρας σου» είπε ο Πίτερ, ενώ η Τζάνετ έλαμψε από χαρά.

Ήθελε πάρα πολύ να πάει στο πανηγύρι, αλλά μαζί με τον Πίτερ μάζευαν τα χρήματά τους για να αγοράσουν δώρο γενεθλίων στον πατέρα τους.

«Υπάρχει όμως και κάτι άλλο» συνέχισε ο Τζακ σε σοβαρό τόνο. «Θα πρέπει να έρθει μαζί μας και η Σούζι και μια αχώνευτη φίλη της, που τη φιλοξενούμε στο σπίτι μας. Τη λένε Μπίνκι. Η μητέρα είπε ότι τα χρήματα είναι και γι' αυτές».

«Καλά, δεν πειράζει, μπορούμε να ανεχτούμε τη Σούζι μια φορά στο τόσο» είπε ο Πίτερ. «Στο κάτω κάτω, δεν πάμε εκεί για να λύσουμε κάποιο μυστήριο, ούτε βρισκόμαστε στα ίχνη κάποιας περιπέτειας. Πες στη μητέρα σου πως την ευχαριστούμε πάρα πολύ. Τι ώρα θα συναντηθούμε;»

«Καλύτερα να πάμε το απόγευμα, όταν θα έχει περισσότερο κόσμο» πρότεινε ο Τζακ. «Και να μείνουμε ώσπου να ανάψουν τα φώτα. Τρελαίνομαι με τα φώτα που λαμπυρίζουν στο σκοτάδι. Λοιπόν, θα συναντηθούμε στις πέντε, στη στάση του λεωφορείου, στη Χάι Στрит. Και μη δίνετε καμιά σημασία στη Σούζι και στην Μπίνκι, αν χαζογελάνε συνέχεια!»

«Όχι βέβαια, την ξέρουμε την αδελφή σου!» είπε ο Πίτερ. «Σύμφωνοι, λοιπόν, θα τα πούμε στις πέντε. Θα έρθουν και οι άλλοι;»

«Ναι. Τους ειδοποίησα κιόλας» είπε ο Τζακ ανεβαίνοντας στο ποδήλατό του. «Θα έχουμε τουλάχιστον ένα χιλιάριο ο καθένας για να το ξοδέψουμε και κάποιοι από τους άλλους θα φέρουν ακόμα λίγα χρήματα. Λοιπόν, θα σας δω στις πέντε. Γεια χαρά!»

Ξεκίνησε χτυπώντας δυνατά το κουδούνι του ποδηλάτου του. Ο Πίτερ και η Τζάνετ ήταν πολύ χαρούμενοι.

«Καλύτερα να ρωτήσουμε τη μαμά» είπε η Τζάνετ. «Αν και είμαι βέβαιη πως θα μας αφήσει να πάμε, ειδικά αν της υποσχεθούμε πως θα καθαρίσουμε όλο τον κήπο ως το απόγευμα!»

Η μητέρα τους, φυσικά, τους επέτρεψε να πάνε και μάλιστα είπε πως θα τους έδινε τρεις χιλιάδες για να τις προσθέσουν στα χρήματα που είχε δώσει στον Τζακ η μητέρα του. Ο Σκάμπερ τα άκουγε όλα αυτά κουνώντας την ουρά του ασταμάτητα. Κοίταξε τον Πίτερ και κλαψούρισε σιγανά.

«Θέλει να μάθει αν μπορεί να έρθει κι αυτός» είπε γελώντας ο Πίτερ. «Ναι, αν μπορείς να ακολουθείς τα ποδήλατά μας, γεράκο μου! Έχεις παχύνει, το ξέρεις;»

Ο Σκάμπερ γάβγισε χαρούμενα. Τίποτα δεν ήταν καλύτερο από μια βόλτα με τους Μυστικούς Επτά.

«Δεν είχατε πολλές συναντήσεις στην αποθήκη σας τον τελευταίο καιρό» παρατήρησε η μητέρα των παιδιών. «Τι έγινε, διαλύθηκαν οι Μυστικοί Επτά;»

«Τι λες, καλέ μαμά!» είπαν μαζί ο Πίτερ και η Τζάνετ, με ύφος που φανέρωνε δυσαρέσκεια.

Η μητέρα τους γέλασε.

«Έχει ήδη περάσει μια εβδομάδα από τις πασχαλινές διακοπές σας και δεν μου έχετε ζητήσει κέικ και λεμονάδα για κάποια από τις μυστηριώδεις συγκεντρώσεις σας» είπε. «Και έχω αγοράσει ένα πολύ μεγάλο κουτί μπισκότα, πιστεύοντας πως θα έπρεπε να προμηθεύω τους Μυστικούς Επτά με κάτι για να μασουλάνε στις συναντήσεις τους!»

«Δεν συνέβη τίποτα το ενδιαφέρον για να μαζευτούμε» είπε η Τζάνετ. «Αλλά μας έχουν μείνει άλλες δύο εβδομάδες διακοπές».

«Γουφ!» γάβγισε ο Σκάμπερ, συμφωνώντας με όλη του την καρδιά και κουνώντας την ουρά του ζωηρά.

«Εσύ έχεις όλο τον χρόνο διακοπές, Σκάμπερ!» είπε ο Πίτερ. «Δεν κάνεις ούτε μια δουλειά, και μην προσπαθήσεις να μου πεις πως μας βοηθούσες στο σκάλισμα το πρώι! Το μόνο που έκανες ήταν να ξεθάβεις τα κόκαλα που είχες παραχώσει!»

Στις πέντε το απόγευμα, τα παιδιά άρχισαν να φτάνουν με τα ποδήλατά τους στη στάση του λεωφορείου, στη Χάι Στριτ. Πρώτοι έφτασαν ο Πίτερ και η Τζάνετ, στην ώρα τους όπως πάντα. Ο Πίτερ έλεγε πως ο αρχηγός έπρεπε να είναι ο πιο συνεπής απ' όλους. Αμέσως μετά ήρθε ο Κόλιν, λαχανιασμένος, γιατί έτρεχε σε όλο τον δρόμο, από φόβο μήπως αργήσει. Μετά ήρθαν μαζί η Παμ και η Μπάρμπαρα, με τον Τζορτζ να τις ακολουθεί φωνάζοντας.

«Οι έξι είμαστε εδώ» μέτρησε η Τζάνετ. «Λείπουν μόνο ο Τζακ, η Σούζι και η Μπίνκι. Άκου όνομα! Εμείς είχαμε κάποτε ένα κουνέλι, που το λέγαμε Μπίνκι – θυμάσαι, Πίτερ; Είχε μια χαριτωμένη, ζαρωμένη ροζ μυτούλα και δόντια πεταχτά».

«Να τοι, έρχονται!» φώναξε ο Τζορτζ, καθώς τα τρία παιδιά φάνηκαν να στρίβουν στη γωνία. «Γεια σου, Τζακ!»

«Συγγνώμη που αργήσαμε» απολογήθηκε ο Τζακ. «Αλλά ξέρετε τη Σούζι... Δεν μπορούσε να βρει το πορ-

τοφόλι της, δεν ήξερε πού ήταν το ποδήλατό της... και πάει λέγοντας».

«Τι ψεύτης που είσαι!» νευρίασε η αδελφή του. «Εσύ φταις που αργήσαμε, γιατί περιμέναμε να φουσκώσεις τα λάστιχα του ποδηλάτου σου. Μπίνκι, αυτοί είναι οι υπόλοιποι από τους μοναδικούς Μυστικούς Επτά – η ομάδα του Τζακ που σου έλεγα».

Το πρόσωπο της Μπίνκι έλαμψε και Τζάνετ σκούντησε σκανδαλιάρικα τον αδελφό της.

«Είναι ίδια με το κουνέλι μας!» του ψιθύρισε. «Φτυστή η άτιμη!»

Ο Πίτερ κρατήθηκε με το ζόρι για να μη γελάσει, γιατί η αδελφή του είχε απόλυτο δίκιο. Η Μπίνκι είχε μια μικρή, ζαρωμένη μύτη και δόντια πεταχτά σαν του κουνελιού. Το μόνο που της έλειπε ήταν τα μακριά, γούνινα αυτιά! Ήταν τρομερά φλύαρη – χειρότερη και από την εκνευριστική Σούζι.

«Γεια σας» είπε με άχρωμη φωνή. «Χαίρομαι πολύ που σας γνωρίζω. Η Σούζι μου έχει πει ένα σωρό πράγματα για σας. Α! Αυτός είναι ο Σκάμπερ; Θεέ μου, δεν είναι κούκλος; Έχω κι εγώ σκύλο στο σπίτι μου. Ένα τεριέ – πρέπει να τον δείτε όταν πιάνει...»

«Κόφτο, Μπίνκι!» πετάχτηκε ο Τζακ. «Και, σε παρακαλώ, μην κουνιέσαι πέρα δώθε πάνω στο ποδήλατό σου όταν είσαι μαζί μας. Δεν έχω ξαναδεί άνθρωπο να κάνει το εκκρεμές!»

«Αχ! Είναι γιατί εγώ πάντα...» άρχισε η Μπίνκι, αλλά κανένας δεν της έδωσε σημασία.

Είχαν ήδη ξεκινήσει, κουβεντιάζοντας και γελώντας, με τον Σκάμπερ να τρέχει ευχαριστημένος δίπλα τους.

Το πανηγύρι βρισκόταν σχεδόν δύο χιλιόμετρα μακριά, στο Χίλι Ντάουν. Ήταν στημένο σε ένα μεγάλο λιβάδι και όταν τα παιδιά έφτασαν στην κορυφή του λόφου και κοίταξαν κάτω την πολύχρωμη θέα, ενθουσιάστηκαν.

«Κοιτάξτε τις σκηνές και τους πάγκους, και τις σημαίες που κυματίζουν!» φώναξε ο Τζακ, κατεβαίνοντας τον λόφο με μεγάλη ταχύτητα.

«Να και το λούνα παρκ! Ακούω τη μουσική του αποδώ πάνω» είπε η Τζάνετ. «Αχ, Μπίνκι, μην κουνιέσαι έτσι! Κόντεψες να με ρίξεις!»

Δεν άργησαν να φτάσουν κατηφορίζοντας με ταχύτητα στο πλάτωμα του λιβαδιού. Στερέωσαν προσεκτικά τα ποδήλατά τους σε μια γωνιά και ο Πίτερ γύρισε στον Σκάμπερ.

«Πρόσεχέ τα, Σκάμπερ!» πρόσταξε δείχνοντας με το χέρι του τα εννέα ποδήλατα. «Πρόσεχέ τα, αγόρι μου!»

Ο Σκάμπερ ήθελε όσο τίποτα στον κόσμο να πάει μαζί τους, αλλά ένιωσε πολύ περήφανος που του εμπιστεύτηκαν τα ποδήλατά τους. Κούνησε την ουρά του υπάκουα και ξάπλωσε δίπλα τους. Ο Πίτερ τον χάραιψε και μετά στράφηκε στους άλλους.

«Ελάτε, πάμε» είπε. «Το πανηγύρι μάς περιμένει!»

Τζορτζ

Παμ

Πίτερ

Τζακ

Μπάρμπαρα

Τζάνει

Κόλιν

Μια παρέα θαρραλέων παιδιών ξετρελαίνονται να λύνουν μυστήρια και σκοτεινές υποθέσεις μαζί με τον σκύλο τους τον Σκάμπερ. Αυτοί είναι οι Μυστικοί Επτά, μία από τις δημοφιλέστερες σειρές της πολυβραβευμένης Ένιντ Μπλάιτον που έχει αγαπηθεί από εκατομμύρια αναγνώστες σε όλο τον κόσμο.

Οι Μυστικοί Επτά συναντιούνται και πηγαίνουν να διασκεδάσουν στο πανηγύρι του Χίλι Ντάουν, όπου τους περιμένει ένα απίθανο λούνα παρκ. Τους περιμένει, όμως, και μια σειρά από παράξενα περιστατικά –ένα σκιάχτρο που του κλέβουν τα ρούχα, μια φωτιά σε ένα σπίτι, μια ανεξήγητη κλοπή και κάτι αλλόκοτοι ήχοι στην ερημιά– που τους οδηγούν μπροστά σε έναν άλυτο γρίφο.

www.minoas.gr

9 786180 250381
ISBN 978-618-02-5038-1
ΚΩΔ. 21031

7+